

Verkondiging

In de eerste Bijbellesing van vanochtend ging het over gastvrijheid. Gastvrijheid betoond door een Sunamitische vrouw aan een profeet. Aan de profeet Elisa.

Weet u nog wie hij was? Hij werd door de grote profeet Elia als opvolger gekozen. In het eerste boek van Koningen kunt u lezen hoe dat in zijn werk ging. Elisa (hun namen verschillen maar één lettertje) was een gewone boer, die met zijn werkvolk op het land aan het ploegen was, toen hem het volgende overkwam. De profeet Elia kwam langs, zag hem en wierp hem de mantel om zijn schouders die hij tot dan toe zelf gedragen had. Elisa kreeg met dit gebaar de opdracht om de nieuwe profeet van God te worden.

Iets dergelijks is mij ook een keer overkomen, toen ik als beginnend pastoraal werker de opdracht en de zending kreeg om naar Doetinchem te gaan naar de gevangenis om daar te gaan werken met gedetineerden en bij die gelegenheid legde de hoofdaalmoezenier mij een sjaal om de schouders. Ik weet nog hoe diep ik onder de indruk was van dat gebaar.

Terug naar de boer Elisa die op het punt staat om een profeet te worden. Want hij zei ja tegen de opdracht die hem (letterlijk!) op de schouders werd gelegd. Hij gooide de mantel niet van zich af, maar in plaats daarvan vroeg hij of hij van zijn ouders afscheid mocht nemen.

Dat mocht. En daarna slachtte hij zijn ossen, die tot dan toe zijn hele werkkapitaal hadden uitgemaakt en met het vlees richtte hij een afscheidsmaal aan voor zijn personeel en zijn familie. En toen vertrok hij.

Hij ging in Godsnaam dan maar. Staande aan het begin van deze nieuwe weg zal hij best bang geweest zijn en angstig. Hij zal beslist gedacht hebben: "Wat gebeurt er toch allemaal met mij", maar hij ging. Een onbekende toekomst tegemoet. Waarom? Omdat hij geroepen werd.

Nu moet u weten dat profeten op weg moeten gaan zonder bagage, dat schrijft de traditie voor. Daarom zijn ze volledig aangewezen op de hulp van mensen die ze onderweg tegen komen. Ze dienen zich toe te vertrouwen aan de gastvrijheid van anderen.

Dan kunt u zich voorstellen wat een Godszegening het is om een mens als die Sunamitische te ontmoeten. Dan kunt u zich ook voorstellen, dat Elisa vaker bij haar aanklopt, in de zekere overtuiging dat hij te eten en te drinken krijgt en er slapen kan. Op den duur is hij er zo kind aan huis dat ze zelfs een kamer voor hem aan haar huis bij laat bouwen. Een en ander zal zijn ingegeven door haar aanhankelijkheid, haar eerbied en genegenheid voor die mens, in wie zij iets van God vermoedt en erkent.

En dan komt er zegen over haar huis. De profeet Elisa voorspelt haar over een jaar een kind. Hij zegt: "Volgend jaar op deze tijd zult u een zoom aan uw hart kunnen drukken". En zo gebeurt het ook.

Tot zover het verhaal over het boek Koningen. Het is bij het evangelie van vandaag gekozen omwille van die ene zin: "wie een profeet opneemt, omdat het een profeet is, zal ook het loon van een profeet ontvangen".

Dat woord "opnemen" klinkt nogal vaak in het evangelie van deze morgen en dan heeft het twee betekenissen:

1) Gastvrijheid verlenen

2) ontvankelijk zijn voor het woord van God (dus Gods woord opnemen).

Jezus spreekt zijn leerlingen toe die op het punt staan om uitgezonden te worden over de wereld om Zijn boodschap te verkondigen en bij die gelegenheid zegt hij de volgende prachtige woorden die op mij altijd veel indruk maken: "Wie u opneemt, neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt Hem op die Mij gezonden heeft".

Dat is nogal wat! Dan is het dus zo, dat je in zieken, in gevangenen, in vluchtelingen en vreemden, in weduwen en wezen Jezus of zelfs God kunt ontmoeten. En in die Gods- ontmoeting kan dan soms het wonder geschieden dat opeens nieuwe toekomst ontsloten wordt zoals de Sunamitische vrouw overkwam.

Op dit moment woont bij mij en mijn man thuis een klein gezin uit de Oekraïne: moeder, vader, zoontje van 9 jaar. In eerste instantie waren het vreemden voor ons, maar we gingen met elkaar in gesprek in gebrekkig Engels en met Google Translate. En terwijl we zo samen op weg zijn gegaan met elkaar en een aantal maanden met elkaar hebben opgelopen, dan gebeurt soms die ervaring dat God aanwezig lijkt te komen om hen nieuwe richting te wijzen. Binnenkort gaan ze bij ons vandaan en dan zullen we de gastvriendschap besluiten met een heerlijke maaltijd waarbij zij voor ons allemaal gaan koken. Het is een wonder om mee te maken. Amen.